

په یکه

ر.پ. چه کو

له سهر شانی بیره وهریم
کیوێک غه م لئی بار کراوه
دهیده م به «با»
لیم ون دهکا
وه «خوری»
خوشیه کانی دهم دهیسووتینی،
بیده مه دست
بزی «زست»
به دهوری «شاری» بسپیرم
دهیخنکینی.
دهیده م به تو
ئه هه قالی خوشه ویستم
ئه م رازه بده به ئاو
ئاویش بده
به گوله به ردینه ی بناری
دلنیا به
وینه ی هه موو چه وسوانی
ئه م دونیا به ی لی دهباری.

«رهمه ند»

ئه مرق گه لای دارستان و گواره کانت له ره یانه
ئه ویان به پیکه نینی «با» و
ئه میان به قاقای جی ژوانن
ئه مشق فرمیسی ئه ستیره و
ئه سرینی چاوه کانی من دینه خوار
ئه و بو ئاوابوونی خور و
ئه م بو سه خله تی ژیواری
زهما وهنده،
زهما وهنده،
من و گریان و پیکه نین
هه ل ده پهرین
تا کوو سار بکه ی دیواری
تا غه می شارم وه شاری.

